

MARIN FRANIČEVIĆ

Hamvadó nyár

*Odüsszeusz már közel a szirénekhez:
becsukja szemét az égtáj előtt,
mely felől erre hajózott.
Vak pillanata nem nyugózi le
tengeréseit: látnak, álmodznak
hazai kikötőkről, asszonyaikeről,
és hangyállik ágyékuk egyre;
mert zöldellnek majd újra az ormok,
ha épek maradnak lenn a gyökerek,
s kopoltyúikkal továbblélegeznek
a halak és a jövő napokat
betölti madarak szárnyuhogása;
habár mind sósabb lesz a tenger,
s talán a tücskök is még panaszosabban
siratják a hamvadó nyarat.*